

2. Зайняте населення за видами економічної діяльності у 2000/2012 рр.: [Електронний ресурс] // Державна служба статистики України. – Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2014/rp/zn_ed/zn_ed_u/zn_ed_2012_u.htm
3. Красильников О.Ю. Структурные сдвиги в экономике. Саратов: Изд-во СГУ, 2001. – 161 с.
4. Комплексні економічні доповіді «Стан ринку праці Сумської області»: [Електронний ресурс] // ГУ статистики у Сумській області. – Режим доступу: <http://sumy.ukrstat.gov.ua/>
5. Трубнік Т. Є. Використання методу «Shift-Share» аналізу для оцінювання якості секторальних зрушень [Електронний ресурс] / Т. Є. Трубнік // Електронне наукове фахове видання «Ефективна економіка» – 2012. – №7. – Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=1281>
6. Knudsen D.C. Shift Share Analysis: further examination of models for the description of economic change // Socio-Economic Planning Sciences, Vol. 34, No. 3, 2000. – P. 177–198.
7. Shift-share analysis. [Електронний ресурс] // Вікіпедія : вільна енцикл. – Електрон. дані. – Режим доступу: https://en.wikipedia.org/wiki/Shift-share_analysis – Назва з екрану.

Обіход М.М.

аспірант,

*Львівський регіональний інститут державного управління
Національної академії державного управління
при Президентіві України*

ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОЇ МОЛОДІЖНОЇ ПОЛІТИКИ. ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

Важливим аспектом реалізації процесу реформування державної молодіжної політики в Україні на європейських засадах є залучення молодого покоління, яке завжди йде на гребні суспільно-політичних реформ, легко відкликається на інновації та повне сил і енергії для здійснення різноманітних суспільних дій. Саме від здатності молоді бути активною, дієздатною та творчою силою залежать перспективи державотворчого процесу. Тому для кожної держави одним зі стратегічних завдань є формування та реалізація ефективної, спрямованої на позитивні зміни, державної молодіжної політики.

Наприклад у своїй статті дослідник І. Парубчак зазначає: ... «молодіжна політика завжди й майже повністю зорієнтована на майбутнє, є тісно пов'язаною з динамікою конкретних суспільних змін, в цьому її принципова відмінність від будь-якої іншої політики в особливостях характеру та мети. Державна молодіжна політика визнана в Україні пріоритетним напрямом діяльності держави, тому, на даний час, в Україні загострюється необхідність аналізу та поетапного реформування або нового становлення молодіжної політики, підвищення ефективності діяльності державних інституцій та розробки практичних кроків у вирішенні молодіжних проблем» [1, с. 169].

Слід зазначити, що в Україні державна молодіжна політика здебільшого не встигає за зростанням громадянської та політичної активності молоді. Саме незадоволена діями й політикою державної влади молодь в українських реаліях

стала генератором і основною рушійною силою Революції Гідності кінця 2013 – початку 2014 рр. Революція висвітлила серйозні протиріччя між справжніми інтересами та прагненнями української молоді та запропонованою для неї політику. Молодіжна політика є інструментом, що має забезпечити у комплексі стратегічного розвитку країни, геополітичну конкурентоспроможність держави, а також розвиток місцевих громад та суспільства протягом найближчих років. Різноманітні дані аналізу та прогнозів середньо та довгострокових тенденцій визначають, що найбільш важливими змінами майбутнього є перехід до самоорганізації суспільства. Самоорганізація політично зрілих громадян, їх об'єднань та бізнесу, їх взаємодія з органами публічної влади і мають стати основою суспільства майбутнього.

Державно управлінська діяльність являє собою сукупність неперервних взаємопов'язаних дій та функцій, спрямованих на забезпечення досягнення цілей держави [2, с. 165]. Як відносно самостійні ці напрямлення, які є структурами елементів державної політики прийнято виділяти: як соціальні суб'єкти (лідери держави, лідери політичних партій та громадських організацій), що розробляють стратегічний курс та інституційну ієрархію державної політики; як вищі органи державної влади, що визначають напрями розвитку державної політики й механізми реалізації її цілей і завдань; як законодавство та інший нормативний матеріал, в нормах яких закріплюються правові норми, відповідні програми; як владні відносини, умови конституювання і консолідації політичних інститутів процесів у єдину систему.

Таким чином виділяють два напрямлення розроблення державної політики та прийняття рішень: активний і представницький. За активної форми розроблення державної стратегії законодавчими інститутами формулюються базові принципи, концептуальні засади і конституційні норми, виробляється стратегія державної політики, тоді як за виконавчими органами закріплюється практична реалізація стратегічних рішень і технологія оперативного управління. У представницькій моделі, яка існує в деяких країнах Європи, парламентські органи обмежуються формулюванням більш загальних орієнтирів і правил гри, а прийняття багатьох важливих оперативно-стратегічних рішень передається органам виконавчої влади [3, с. 34].

Гармонійна державна молодіжна політика має ставити за мету створення соціально-економічних, політичних, організаційних, правових умов і гарантій для життєвого самовизначення, інтелектуального, морального, фізичного розвитку молоді, реалізації її творчого потенціалу як у власних інтересах, так і в інтересах всієї країни. Ефективність державної молодіжної політики залежить від активності та готовності молоді до партнерства з державною владою, налагодження двостороннього зв'язку, готовності молодого покоління взяти на себе відповідальність за визнання й підтримку цієї політики [3, с. 176].

У найбільшому узагальненні М. Головатий під державною молодіжною політикою розглядає наявність у суспільстві чітко і об'єктивно визначених, законодавчо закріплених ідей стосовно місця і ролі молоді в поступальному розвитку суспільства, а також системи різноманітних заходів, що сприяють реалізації цих ідей [4, с. 26-27].

До головних принципів державної молодіжної політики належать: повага до поглядів молоді та її переконань; надання прав і залучення молоді до безпосередньої участі у формуванні й реалізації політики та програм, що стосуються суспільства взагалі і молоді зокрема; правовий та соціальних захист молодих громадян; сприяння ініціативі та активності молоді в усіх сферах життєдіяльності суспільства. Як зазначається в Стратегії розвитку державної молодіжної політики на період до 2020 року – «одним із пріоритетних завдань органів державної влади щодо забезпечення розвитку економіки, відкритого суспільства, інтеграції України до світової спільноти є вдосконалення роботи з основних напрямів реалізації державної молодіжної політики, забезпечення повноцінної роботи з молоддю» [5].

Отже, необхідно зазначити, що консервація сучасного стану впливу держави на соціалізацію молоді ще більше віддалить Україну від демократії й збільшуватиме загрозу чергового реваншу авторитаризму. Тільки щеплення молоді демократичними цінностями, перетворення її на соціальну базу демократичної політичної культури здатне вивести нас до кола демократичних країн світу. Адже консолідація демократії вимагає усталеної демократичної культури, що здатна допомогти країні здолати кризи, забезпечує адекватну емоційну і раціональну підтримку чіткому виконанню демократичних процедур. Якщо ж політичні інститути не спираються на демократичну політичну культуру, то кризова ситуація може спрямувати державу на шлях до авторитаризму. Але на сьогоднішній день українська молодь демонструє все більш зростаючий рівень громадянської культури і стає дедалі більш потужним чинником формування й реалізації не тільки молодіжної, але й державної політики в цілому [6, с. 36].

Список використаних джерел:

1. Парубчак І. Генеза формування нормативно – правової бази молодіжної політики України / О. І. Парубчак // Публічне управління : теорія та практика : зб. наук. пр. Асоціації докторів наук з державного управління. – Х. : Вид-во «ДокНаукДержУпр». – 2012 – № 1(9). – С. 167 -174.
2. Енциклопедія державного управління : у 8 т. / Нац. акад. держ.упр. при Президентові України ; наук.-ред. колегія : Ю. В. Ковбасюк (голова) та ін. – К. : НАДУ, 2011. Т. 1 : Теорія державного управління / наук.-ред. колегія : В. М. Князев (співголова), І. В. Розпутенко (співголова) та ін. – 2011. – 748 с.
3. Цветков В. Демократія – Управління – Бюрократія: в контексті модернізації українського суспільства: Монографія. / В. Цветков, В. Горбатенко. – К. : Інститут держави і права ім. В.М. Корецького НАН України, 2001. – 248 с.
4. Головатий М.Ф. Молодіжна політика в Україні : проблеми оновлення. / М. Ф. Головатий. – К. : Наук. думка, 1993. – 220 с.
5. Указ Президента України № 532 від 27 вересня 2013 року «Про Стратегію розвитку державної молодіжної політики на період до 2020 року» [Електронний ресурс] // Офіційне інтернет-представництво Президента України. – Режим доступу : www.president.gov.ua/documents/16094.html
6. Dahl R. Development and Democratic Culture in Consolidating the Third Wave Democracies / Ed. by L. Diamond, Marc F. Plattner – Baltimor; London, 1997. – 360 p.